

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **A. I. F.**, nar. X, státní příslušnost Irácká republika, t.č. PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem AK Hradec Králové, Haškova 1714/3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem v Praze 7**, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015, čj. OAM-558/ZA-ZA14-LE05-2015, **t a k t o :**

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný správní orgán rozhodl dne 4. 8. 2015 o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že vyslovil nepřípustnost této žádosti, a to s odkazem na ust. § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení dle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

Žalobce podal včasnou žalobu, její součástí byla žádost o odkladný účinek žaloby, o níž soud rozhodl dne 7. 10. 2015. V žalobě namítal žalobce porušení ust.

§§ 12 písm. b), 14a a 25 zákona o azylu, v doplnění žaloby, provedeném soudem ustanoveným zástupcem žalobce pak je uváděno, že v napadeném rozhodnutí je spatřována nezákonnost, a to ve smyslu §§ 2 a 3 správního řádu. Žalovaný se nevypořádal odpovídajícím způsobem s obsahem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a skutečnostmi, které uvedl v průběhu pohovoru, zejména pak s jeho tvrzením, že v případě návratu do země původu je ohrožen vážnou újmou, na životě a zdraví, a to v důsledku válečného konfliktu, probíhajícího přímo v oblastech jeho posledního pobytu v zemi. Protože dlouhodobě pobývá mimo území Iráku, nejsou mu známy momentální poměry a může tak být vystaven situaci, kdy bude bez prostředků a schopen postarat se o své základní potřeby, nemluvě o ohrožení života. Neměl by se na koho obrátit s žádostí o pomoc, a to s ohledem na jím uváděnou absenci reálně existujících rodinných vazeb. Naopak žalobce si budoval po celou dobu pobytu takové vazby v ČR, což naplňuje dle jeho názoru podmínky ust. § 14 zákona o azylu. V záležitosti azylu jej podporuje přítelkyně a známí. Žalobce má za to, že podkladové informace žalovaného, konkrétně databanka ČTK, nejsou pro své obecné zaměření způsobilým podkladem pro posouzení žádosti žalobce z hlediska jím uváděných důvodů, MZV ČR je ústředním orgánem státní správy téhož státu jako žalovaný a jeho informace nelze posoudit za dostatečné pro posouzení žalobcovy žádosti. Další podklady pak žalobce považuje za tendenční a neobjektivní, zejména s ohledem na aktuální situaci v Iráku, žalobce nesouhlasí s tím, že tamní situace se od jeho poslední žádosti nezměnila, správní orgán si měl opatřit dostatečně aktuální informace, které by znamenaly meritorní posouzení věci. Vlastní činnost ISIL v zemi jeho původu a následně spojenecké bombardování, které se stupňuje od r. 2014, je nepochybně novou skutečností. Pokud neudělil žalovaný žalobci humanitární azyl či doplňkovou ochranu a neopatřil si pro své rozhodnutí dostatek objektivních a aktuálních podkladů, porušil zákon. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán se vyjádřil dne 5. 11. 2015 k žalobním námitkám žalobce, uvedl, že je nepovažuje za oprávněné, současná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je čtvrtou žádostí. Řízení o prvních dvou žádostech žalobce žalovaný zastavil, v prvním případě pro neposkytování součinnosti žalobce a v druhém případě pro zpětvzetí žádosti. Ve třetí žádosti uvedl žalobce obavy z nedobré bezpečnostní situace v zemi původu, ekonomické problémy, v řízení pak vyšlo najevo, že byl odsouzen mj. pro trestný čin loupeže, dále pak ublížení na zdraví, a to jako zvláště nebezpečný recidivist a ve smyslu § 41 odst. 1 trestního zákona. Rozhodnutím ze dne 29. 10. 2013 žalobci nebyl udělen azyl podle §§ 12 – 14 zákona o azylu, a dále bylo konstatováno, že doplňkovou ochranu žalobci udělit nelze, a to v souladu s ust. § 15a odst. 1 písm. b) téhož zákona, neboť opakovaně spáchal zvlášť závažný zločin. Kasační stížnost žalobce byla NSS odmítnuta pro nepřijatelnost dne 16. 3. 2015. Žalovaný posoudil důvody žádosti žalobce, následně provedl srovnání s jeho tvrzením z předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany a zjistil, že žalobce uvádí stejné motivy svého odchodu z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochranu. Dospěl tak k závěru, že hlavním důvodem žádosti žalobce je jeho snaha o legalizaci pobytu na území ČR, ze samotné podstaty azylového práva však plyne, že mezinárodní ochrana je institutem výjimečným, který má ochránit žadatel, který ve státě, jehož má občanství, cítí skutečnou obavu z pronásledování, a to z důvodů, v zákoně taxativně uvedených, což není případ žalobce. K legalizaci pobytu tento institut zneužívat nelze a žalovaný v tomto směru odkazuje na závěry rozhodnutí NSS ze dne 18. 11. 2004, sp. zn. 7 Azs 117/2004.

Správní orgán si přitom shromáždil zcela aktuální informace ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v zemi původu žalobce, tohoto s nimi seznámil, žalobce se k nim nechtěl vyjadřovat a nenavrl žádné doplnění. Žalovaný neshledal žádné skutečnosti, pro které by bylo nutno vést meritorní řízení a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Při jednání soudu dne 11. 7. 2016 zástupce žalobce plně odkázal na písemná podání ve věci, žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení azylu, navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí. Pověřená pracovnice žalovaného setrvala na písemném závěru správního orgánu, který nepovažuje napadené rozhodnutí ve věci za nezákonné či nesprávné, žádost žalobce je účelová, podaná z důvodu legalizace zdejšího pobytu, k takovému účelu však slouží zákon o pobytu cizinců, nikoliv zákon o azylu. Je navrhováno zamítnutí žaloby, náhradu nákladů řízení žalovaný neúčtuje.

Soud konstatoval ze správního spisu, že současnou žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal dne 22. 6. 2015, uvedl, že je státním občanem Iráku, arabské národnosti, svobodný. Jeho otec zemřel, o matce nic neví. V ČR má přítelkyni, do ČR přibyl v r. 1998, do té doby žil v Iráku. Je islámského vyznání, nikdy nebyl politicky organizován. Má základní vzdělání, pracoval jako malíř pokojů a svářeč. Z vlasti odjel, protože tam byl velký nepořádek, bojovali tam Američané, nebyla práce, pouze chaos, nebyl tam v bezpečí. Je tam nyní válka s Islámským státem, proto žádá o azyl, dochází tam k masakrům obyvatelstva. Chtěl by žít v ČR s přítelkyní a pracovat. V současnosti se jedná o jeho čtvrtou žádost o azyl, předchozí podal v letech 1999, 2001 a 2003. Byl zde třikrát trestně stíhán, vrátit se nechce, není tam bezpečno a nikdy tam nebude pořádek. Dne 26. 6. 2015 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného, uvedl, že není potřebné se s nimi seznamovat, má informace z českých médií. Nemůže souhlasit s tím, co se děje v Iráku, tvrdí, že jsou muslimové, ale islám poškozují, pravý muslim nesmí bezdůvodně ublížit člověku, to, co se tam děje, nemá s islámem nic společného. Kdyby byl tam, byl by již mrtvý, nemůže tam jet, to by bylo hrozné. Naposledy byl v zemi původu v r. 1998, bydlel v Mosulu, co by tam nyní dělal. O Islámském státu nechce nic slyšet, nenávidí to, co tam dělají, nerozumí tomu, co jsou zač.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.

V ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je upravena nepřipustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany, která nastává, pokud podal cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1. Toto ustanovení pak připustnost žádosti váže na posouzení toho, zda se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, či že mu hrozí vážná újma podle § 14a). Podle § 25 zákona o azylu se řízení zastaví, pokud (písm. i) je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

Po projednání a přezkoumání věci dospěl krajský soud k jednoznačnému závěru, že žaloba žalobce není důvodná. Jak soud výše konstatoval ze správního spisu, a jak žalovaný i rozebral ve svém rozhodnutí ze dne 4. 8. 2015 na str. 2 a 3, po porovnání s důvody, které žalobce uváděl minimálně v poslední žádosti o azyl, žádné nové skutečnosti žalobce žalovanému nesdělil, tedy žádné skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že jsou novými pro hodnocení toho, zda byl žalobce vystaven v zemi původu azylově relevantnímu pronásledování. S hrozbou vážné újmy se žalovaný v předchozím řízení vypořádal tak, že ohledně doplňkové ochrany odkázal na ust. § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, k této skutečnosti rovněž žalobce nesdělil žádnou novou skutečnost, soud tak neměl žádný důvod vyhovět žalobním námitkám. Krajský soud uzavírá, že argumentace správního orgánu ohledně jím pořízených podkladů o situaci v Iráku je správná, žalobce skutečně na seznámení s podklady reagoval tak, jak žalovaný argumentuje. Soud tak nemohl shledat žádnou vadu řízení, ani žádnou nezákonnost, a postup žalovaného, který vyslovil nepřípustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany z důvodů neuplatnění nových skutečností oproti žádostem dřívějším a následně z uvedeného důvodu řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil, shledal patřičným a bezchybným. Soud pak žalobu zamítl jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, sám však žádné náklady řízení neúčtoval, tyto však neúčtoval ani ve věci úspěšný správní orgán. Odměna soudem ustanoveného právního zástupce žalobce pak byla soudem vypořádána samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 11. července 2016

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně